

ת"פ 65852/06/20 - א. שומרי הנגב בע"מ ח"פ, עלאא דראויש - בעצמו נגד מדינת ישראל - מע"ם באר-שבע

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 65852-06-20 מדינת ישראל נ' א. שומרי הנגב בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת שרה חביב
המבקשים

1. א. שומרי הנגב בע"מ ח"פ
2. עלאא דראויש - בעצמו
על-ידי עו"ד יובל קינן

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - מע"ם באר-שבע
על-ידי עו"ד ספיר אלון

החלטה

כנגד המבקשים הוגש כתב אישום שעניינו עבירות של ניכוי תשומות שלא כדין לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ. מדובר ב- 48 עבירות, אשר המחדל הכולל בגין עומד על סך של מעל 900,000 ₪. מדובר בעבירות שבוצעו על פי הנתען בין השנים 2008-2013.

בא-כוח המבקשים העלה מספר טענות מקדמיות על יסודן ביקש לבטל את כתב האישום מחמת פגם או פסול בכתב האישום ומחמת הגנה מן הצדק. לאור הטענות שהועלו הוריתי לבאת-כוח המשיבה להגיב בכתב.

לאחר שלמדתי טענות הצדדים מצאתי כי אין מקום לקבל את טענות המבקשים בשלב זה של ההליך. הנטל שרובץ לפתחם של המבקשים לא הורם וטענות המאשימה הגיונית וסבירות, למצער לכאורה. עם זאת יש לסייג ולומר כי אין מקום לחסום את הנאשמים מלנסות ולהוכיח טענותיהם בשלב מאוחר יותר של ההליך וקביעה זו יפה לשעה זו ולשלב זה של ההליך.

להלן בתמצית הטענות שעלו והתשובות להן:

א. בעניין המבקשים התנהל הליך אזרחי, ערעור שומה, אשר הסתיים בהליך פשרה. הליך הפשרה סיים את כלל המחלוקות, גם את המחלוקות הפליליות. לעניין זה הוגש נ/5 שעניינו "הודעה על הסכם פשרה ובקשה ליתן לו תוקף של פסק דין" במסגרת ע"מ 17-01-42854. סעיף 1 להסכם מצוין: "**לצורך יישוב המחלוקת בין הצדדים בנוגע לערעור שבנידון . . .**". מכאן המבקשים למדים כי נ/5 חל גם על ההליך הפלילי.

המשיבה השיבה לטענה זו כי אין בסיום הליך השומה האזרחי כדי להשליך על ההליך הפלילי, וכי לשונו של סעיף

עמוד 1

1 לנ/5 [לעיל] מלמדת על סיום המחלוקות בנוגע לערעור השומה ותו לא.

סבורתני כי הצדק עם המאשימה בנקודה זו. לא ניתן ללמוד מנוסחו של הסכם פשרה בהליך אזרחי כי הוא משליך על הליך פלילי, אלא אם הדברים נכתבים מפורשות.

ב. המשיבה ניהלה מו"מ להסדר אך חזרה בה מההסכמות בבוקר דיון הגישור שנקבע בפני כב' השופט פורר, שהיה השופט המגשר; טענה נוספת לעניין המו"מ היא כי המשיבה ניהלה מו"מ להסדר ולא גילתה במהלכו כי לא ניתן אישור יועמ"ש להגשת כתב האישום באיחור.

המשיבה נתנה הסברים ארוכים ביחס להתנהלות הליך הגישור והמו"מ בין הצדדים, בין היתר ציינה כי מייצגי המבקשים התחלפו, ציינה, בזהירות, את אופי המגעים וכו'. הטענה העיקרית הרלוונטית לטעמי, היא כי במהלך ההידברות בין הצדדים הובהר למבקשים ובאי-כוחם כי אין לסמוך על ההצעות שעלו שכן טרם התקבל אישור ההנהלה המתחייב בנסיבות העניין כדי לגבש את הסדר הטיעון שעמד על הפרק.

אישור ההנהלה מטעם המאשימה בהליכים אלה, הוא שגרתי ואין מדובר באישור יוצא דופן. בנסיבות אלה, הסבריה של המאשימה משכנעים, כאמור לשלב זה.

באשר לניהול הליכי מו"מ ללא שניתן אישור היועמ"ש להגשת כתב האישום בשיהוי, הבהירה המשיבה כי אישור כאמור ניתן ביום 30.8.2021 וכי אין קשר בינו ובין העובדה כי לא ניתן אישור ההנהלה להסדר שעמד על הפרק. בכך לא סגי שכן טענת הנאשם היא כי התנהל הליך מו"מ מולו בחוסר ניקיון כפיים ובעוד שכתב האישום הוגש שלא בסמכות ומבלי ליידע אותו על כך.

לא ברורה לי טענת הסנגור בנקודה זו. חזקה כי הליכי המו"מ התנהלו בין הצדדים לאחר עיון בחומרי הראיות. ככל שכתב האישום הוגש לאחר שיהוי ששומט את הסמכות להגשתו, חזקה עליו שהיה עושה מלאכתו נאמנה ומעלה טענה זו בפני המותבים הרלוונטיים. הסנגור לטענתו לא דרש באישור היועמ"ש כאמור, שכן הניח שזה קיים בתיק. ניסיונו של הסנגור לימד אותו כי כך הדברים נעשים וכי בתיקים כגון אלה אכן מתקבל אישור היועמ"ש, לאור האינטרס הציבורי בניהולם. בנסיבות אלה, משלא עלתה טענה מצד ההגנה מוקדם יותר, ומשברי כי מדובר בפגם שניתן ליישבו בדיעבד על פי הדין, צודקת המאשימה כי לא נגרם לנאשם נזק מאחר ולא התקיימו דיונים מהותיים בתיק דנן קודם לאישור שניתן בדיעבד.

ג. כתב האישום הוגש ללא אישור היועמ"ש והמאשימה מסרבת להעביר לעיון ההגנה את נימוקי המשיבה ליועמ"ש בבקשה לאשר את כתב האישום בדיעבד, ומתעוררת השאלה אם יש בנימוקים שהועברו כדי להצדיק אישור בדיעבד כאמור.

המשיבה עמדה על הפסיקה כי מדובר בתרשומות פנימיות. בא-כוח המבקשים אינו חולק על כך ומעלה טענה מנהלית כי ייתכן ומדובר בנימוקים שאינם מוצדקים או כאלה שאינם שוקלים את ההתנהלות בהליך דנן עובר למתן האישור

בדיעבד - על פי הנטען יש לברר נקודה עובדתית זו.

לטעמי אין לברר שאלה זו במסגרת ההליך הפלילי. סוגיית מערכות היחסים בין רשויות התביעה השונות, ההתייעצויות שנערכות בין המשרדים השונים ואופי המידע שעובר ביניהם הם כולם תרשומות פנימיות שיש אינטרס ציבורי מובהק בהותרתן חסויות. חזקה על היועץ המשפטי לממשלה שאספ את כלל הנתונים הדרושים לו להגיע להחלטה. ככל שנתונים אלה מצדיקים הקלה כלשהי עם הנאשם, בין אם הקלה במסגרת העונשית אם ולאחר שיוורשע בדין, ובין אם הקלה שמשמעותה מחיקה או ביטול של כתב האישום - אלה שאלות שיש לברר במסגרת ההליך ועל הנאשם הנטל להוכיח את טענותיו לגופן, תוך הצבעה על הפגיעה בו. אין לעשות זאת תוך שימוש בתרשומות פנימיות של המאשימה.

ד. טענה אחרונה שעלתה היא טענה של נזק ראייתי ולפיה לאור חלוף הזמן יהיה קושי בהבאת ראיות ועדים לטובת ההגנה.

באת-כוח המשיבה טענה ובצדק כי מדובר בטענה מוקדמת שיש להוכיחה במסגרת ההליך גופו ובין היתר להוכיח כי לא ניתן להבטיח לנאשם הליך הוגן.

סבורתני כי הצדק עם המאשימה בנקודה זו. טענה זו טרם הוכחה ולא בשלה העת להעלותה.

כאמור ברישא, אני דוחה את הבקשה לעת הזו. הנאשמים יהיו רשאים להעלות טענות של הגנה מן הצדק, שיהיו, נזק ראייתי או כל טענה אחרת בסיכומיהם לאחר ניהול ההליך, ככל שהטענות יהיו רלוונטיות. הטענות יבחנו לגופן בהתאם לנסיבות ולראיות.

לאור כלל האמור קובעת למענה ולדין לפי סעיף 144 בחסד"פ ליום 17.1.2022 בשעה 09.30 הדיון יתקיים בפני כב' השופט אבישי כהן.

המזכירות תמציא העתק החלטתי לב"כ הצדדים.

ב"כ הנאשמים יוודא התייצבות הנאשם 2.

ניתנה והודעה היום, א' בטבת התשפ"ב, 5/12/2021, בהעדר הצדדים.

שרה חביב, שופטת